

Волошина Ганна Петрівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Волошин Петро Миколайович,
кандидат педагогічних наук, доцент,
заслужений працівник культури України,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

МОВА ЯК ЗАСІБ У ВИРАЗНЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ

Кожен вид мистецтва має свій матеріал для створення образу. У літературі таким матеріалом є слово. *Мова* – першоелемент літератури, засіб образного відтворення предметів, явищ, змістовна форма. Мову можна умовно розділити на розмовну, літературну і художню. Вони входять в загальнонаціональну. Розмовна мова – ненормована мова повсякденного спілкування. Літературна мова – мова, нормалізована правилами граматики, чиста, відшліфована. Вона формується на основі народної, з’являється на високому рівні розвитку нації. В основі української літературної мови лежить мова Київської і Полтавської областей. Літературною мовою пишуть наукові праці, друкують газети, журнали, нею послуговуються в школах, на радіо, телебаченні. Розрізняють науковий, науково-популярний, ораторський, публіцистичний, офіційно-діловий (канцелярський) стилі. Наукова мова послуговується поняттями відповідних наук (хімії, математики, літературознавства...). У діловій мові використовуються канцеляризми (лексичні і синтаксичні). Художня мова – літературна, але вона не обмежується лише літературною. У своїх творах письменники використовують діалектизми, професіоналізми, архаїзми, слова у прямому й переносному значеннях. Вона містить оцінний елемент різного забарвлення: співчуття, зневагу, обурення, презирство, захоплення. Художня мова образна, емоційна, експресивна, відзначається лаконізмом. А. Чехов вважав лаконізм

